

Els Nadal per un nadal

GERARD BUXEDA

Quan, el dia de Reis, s'anuncià que el periodista Rafel Nadal havia guanyat el premi Josep Pla amb el llibre de memòries *Quan érem feliços*, es despertà una gran expectació entorn d'aquesta obra, i més pel fet que anteriorment l'autor havia publicat *Els mandarins*, on retratava importants polítics i empresaris catalans i espanyols.

El llibre s'estructura en set blocs on, a través de breus, fragmentaris i lírics capítols, Nadal va descabdellant uns records que moltes vegades s'activen gràcies a la mecànica proustiana, que giren al voltant d'una idea, i al darrere dels quals hi ha una visió del món i sovint una crítica al present.

Així, en el bloc «Quan jugàvem a saco a les escales de la Catedral», Nadal ens fa un viu retrat de la Girona de

postguerra mentre ens parla dels orígens dels seus avis i de com van viure la guerra, de les dificultats per arribar a final de mes per a una família nombrosa i de la importància de la llibertat en un país que no en tenia.

A «Quan ens pensàvem que el mar començava a la cala Estreta i s'acabava a la cova de cap Gros» i «Els setembres que desfermàvem les vaques i l'euga d'en Rafel del mas», se'ns explica com passaven l'estiu els Nadal a la Fosca i al mas Cantaloze.

Els anys que Nadal passà al Collell són recordats a «Quan mirava les muntanyes de Rocacorba des del balcó del Collell a l'hora que els de casa sopaven», on la disciplina fèrria de l'internat ens fa pensar en la que també patia el país. Una llibertat que recuperarà quan tornà a Girona per anar a l'Institut, coincidint amb els darrers dies de la dictadura i evocats a «De tornada a Girona descobreixo la llibertat, l'Arc i un vestit de cireres».

La mort del seu germà Toni és recordada a «La tramuntana irromp en el paradís una nit de revetlla de sant Pere», una mort que simbolitza «la fi de totes les aventures, les nostres fantasies i els nostres estius infantils». El text «Els pares celebren seixanta-tres anys de casats amb un dinar als Àngels» fa les funcions d'un epíleg, i un

RAFEL NADAL

Quan érem feliços

Edicions Destino.

Barcelona, 2012.

416 pàgines.

novetats JUDIT PUJADÓ

**VII Beques de recerca
Joan Torró**

Recerca i Territori.

Torroella de Montgrí

Any: 2012. Pàgines: 224

Els treballs que van merèixer la VII Beca de Recerca Joan Torró: *Estudi de la població de dofí mular*, de Carla A. Chicote; *Estat de conservació de les nàïades al Baix Ter*, de Q. Pou, C. Feo, R. Araujo, M. Camps i D. Boix i *Estudi de la forma urbana de Torroella de Montgrí*, de C. Bitrián i M. Campos, han aparegut publicats en un volum.

**Qui busqui en el
llibre un retrat
incisiu dels Nadal
se sentirà defraudat.
En canvi, es trobarà
davant d'un llibre
agradable de llegir i
discret, malenconiós,
amb magnífiques
descripcions de Girona**

sopar familiar i una missa domèstica ens mostren les diferències entre tres generacions.

Qui busqui en el llibre un retrat incisiu dels Nadal se sentirà defraudat. En canvi, es trobarà davant d'un llibre agradable de llegir i discret, malenconiós però no nostàlgic, amb magnífiques descripcions de Girona i altres indrets gironins, que descriu un món —el dels anys cinquanta, seixanta i setanta— que en part ja no és l'actual, per a una persona i una família que personifiquen una generació que ajudà a construir el dels vuitanta i noranta; un llibre publicat en uns anys on sembla que s'està desmuntant el que tant els costà de bastir.

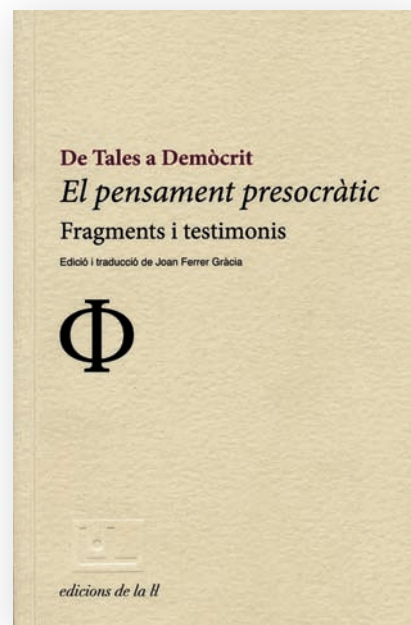
L'inici del pensament occidental

DANI VIVERN

Joan Ferrer (Berga, 1965) és llicenciat en filosofia i filologia clàssica per la UB. En la introducció a aquesta obra, ens explica breument –com si la seva feina hagués estat modesta– que el seu treball ha consistit a seleccionar, traduir i referenciar els testimonis i les imitacions dels pensadors presocràtics, i tots els fragments que se'n conserven, a partir del completíssim recull *Die Fragmente der Vorsokratiker*, de Diels i Kranz, que es remunta a 1903, i del qual s'han fet nombroses reedicions. Ferrer ha basat la seva feina en la divuitena edició, que no presenta importants canvis respecte a la de 1934, en què es reordenaren els continguts cronològicament, temàticament i per autors, juntament amb altres apartats auxiliars.

La importància d'aquesta obra per als estudiosos de la filosofia, per a filòlegs i fins i tot per a lectors encuriosits és que aplega en la nostra llengua tots

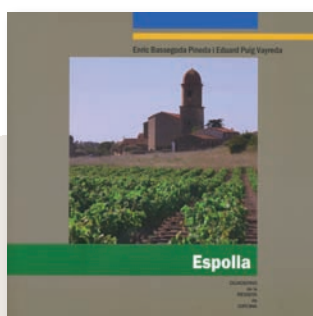
els fonaments sobre els quals s'erigeix no solament la filosofia grega, sinó el pensament occidental. Molts experts, entre ells el mateix Joan Ferrer, consideren poc adequat l'apel·latiu de *presocràtics* per englobar Tales de Milet, Anaximandre, Anaxímenes, Pitàgores, Xenòfanes, Heràclit, Parmènides, Zenó, Empèdocles, Anaxàgoras i Demòcrit. En primer lloc, pertanyen a diferents tradicions, i podrien ser agrupats sota diversos criteris. Per altra banda, i per bé que ha esdevingut una convenció acceptada ja des dels clàssics, és fins a cert punt simplista considerar que les aportacions de Sòcrates s'hagin d'entendre com una superació a tot el pensament que el precedí. Brilla per si mateix tot el treball d'aquells filòsofs, dels quals només ens han ensenyat algunes idees fragmentàries que hem convertit en tòpics: que hi ha un ens únic i immòbil (Parmènides), que tot s'esdevé en un continu, com in-

De Tales a Demòcrit. El pensament presocràtic Fragments i testimonis

Joan Ferrer Gràcia
(edició i traducció).

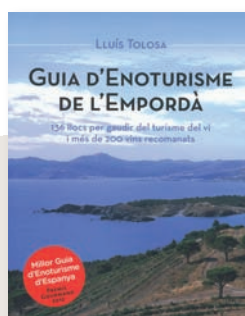
Edicions de la Ela Geminada.
Girona, 2011. 883 pàgines.

ENRIC BASSEGODA,
EDUARD PUIG VAYREDA
Espolla

Quaderns de la Revista de Girona.
Girona, 2012. 96 pàgines

Aquest nou quadern de la Revista de Girona explica la història d'aquest poble de l'Alt Empordà situat a la serra de l'Albera, configurat històricament com a lloc de pas i pel conreu de la vinya i l'olivera.

LLUÍS TOLOSA
**Guia d'enoturisme
de l'Empordà**

Brau Edicions.
Barcelona, 2012.
Pàgines: 220.

A l'Empordà es fan en aquests moments uns 200 vins que cada any van millorant la qualitat. Lluís Tolosa ha preparat una guia que permet visitar 136 llocs units per una sola temàtica: l'elaboració de bon vi.

dica la coneguda expressió *panta rhei* (Heràclit), o que els àtoms es mouen eternament en el buit (Demòcrit). Ens n'han fet una reducció excessiva i injusta. Una lectura atenta als textos dels presocràtics, però, deixa entreveure conceptes que la física i la cosmologia modernes s'estan plantejant amb les eines de la tecnologia i de la matemàtica actuals, però que ja eren presents en les primeres elaboracions hel·lèniques per intentar encaixar la realitat dins d'un esquema racional.

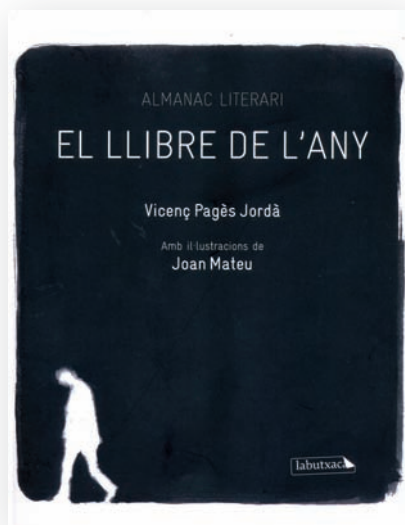
En tot cas, ara disposem d'una eina compacta i assequible per llegir, en original grec a pàgina parella i en una acurada traducció a pàgina senar, els textos d'aquells personatges tan distants i tan actuals alhora. Cal dir, a més, que aquesta edició ha encertat l'ús de tipografies molt llegibles, tant pel tipus com per la mida, cosa que no sol ser habitual en reproduccions de textos grecs, en què es fan servir estils cursius o massa compactats.

Elogi de la mutació

ANNA CARRERAS

Si «tot autor és un crític frustrat», caldrà subvertir l'equació i fer que aquesta crítica tingui una autora satisfeta. Com exposa la primera il·lustració del pintor Joan Mateu (Salt, 1976) al llibre de Vicenç Pagès Jordà (Figueres, 1963), l'home és una maleta de coneixements, mirades, vivències i tradicions. Cada individu té una manera de llegir el món que l'acull: la de Pagès Jordà és una i alhora és múltiple: està feta de fragments, d'ensenyances, de combinatòries, d'autors que ell homenatja en senyal d'agraïment. *El llibre de l'any* no és un catàleg anual de mesos, setmanes i dies amb notícies assortides. No és tampoc un calendari de dades i pronòstics vacus. Si els pobles semítics comparaven la distribució dels astres i llurs posicions amb camells en ruta, Pagès Jordà segueix el curs de l'any a través de cinquantes més i quatre estacions de servei

que el conformen i no l'acaben. Hi ha celebracions «que ens endrecen la vida», siguin religioses o seculares, i autors que ens il·luminen. *El llibre de l'any* no és el recull precipitat d'antigues versions d'escrits publicats a la premsa: és una obra unitària nova, amb poètica i objectius propis d'algú que sap que el guerrer (l'espadatxí dialèctic) també ha de posseir l'elegància del cavaller (la ironia de Pagès és única). El llibre no és tou, no admet la permanència; es mou i creix a mesura que es deixa llegir. No té caducitat: l'any és qualsevol any i propicia la relectura i el *work-in-progress*. Cada escrit és el conjunt dels escrits (malgrat la ruptura tipogràfica i els títols autònoms que ajuden a aturar-se al llarg del camí per prendre un got d'aigua). L'escriptura de Vicenç Pagès Jordà representa una actitud aliena al pragmatisme, al materialisme, al clixé i a la corredissa moderns. La promesa de viatge de Calvino ha estat complerta i els textos s'han esporgat com els de Txèkhov; aprenem que la passió no es pot desvincular del refinament artístic i, com Cortázar, volem viatjar en un autobús blau per Atenes. No ens conviden cada dia a entrar dins un home-maleta tan exquisit, oi?

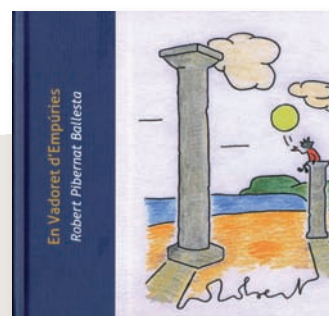
VICENÇ PAGÈS JORDÀ
JOAN MATEU
El llibre de l'any
La Butxaca / Grup 62
124 p.

GERARD BUXEDA
L'aigua del Ter a la Selva
Iniciatives, usos i conflictes, 1837-1930
Centre d'Estudis Selvatans
Santa Coloma de Farners, 2011.
218 pàgines.

L'aigua del Ter, com la de tots els rius, ha estat àmpliament utilitzada al llarg del seu curs. Gerard Buxeda analitza els usos agrícoles, industrials i elèctrics de les aigües del Ter al pas per la comarca de la Selva, i les conseqüències que aquests usos ha tingut al llarg del temps.

El llibre de l'any no és el recull precipitat d'antigues versions d'escrits publicats a la premsa: és una obra unitària nova, amb poètica i objectius propis

ROBERT PIBERNAT BALLESTA
En Vadoret d'Empúries
Empúries, 2012.

Abans de morir prematurament Robert Pibernat, economista i articulista a diversos mitjans, va deixar escrit i il·lustrat aquest conte que explica la història del jaciment d'Empúries i que va dedicar al seu fill Marc, mirant de respondre les preguntes quotidianes d'un nen petit.

A la recerca d'un tresor empordanès

NURI SALVADOR

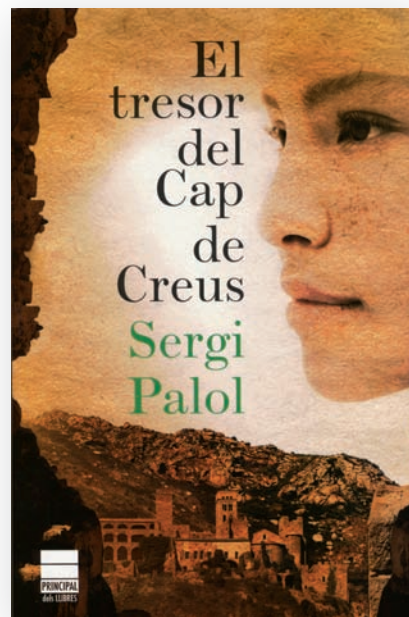
Sergi Palol ha escrit la seva primera novel·la emmarcant-la en uns espais que, acompanyats per la tramuntana, es converteixen en el marc perfecte on fer avançar les diverses trames que s'hi creuen. Si bé l'escena inicial se situa a la Universitat de Girona, en una d'aquelles aules on, si l'hora acompanya, és més fàcil perdre's en les postes de sol gironines que seguir les explicacions del professor, aquest és només el punt de partida.

Ràpidament anirem cap al Port de la Selva i els fantàstics indrets que l'envolten, però no només ens traslladarem geogràficament sinó que també farem un viatge en el temps. Recularem fins als anys 20 del segle passat, quan els primers turistes arribaven als pobles costaners de l'Alt Empordà, època en què l'avi de la protagonista vivia una infantesa feliç i en la qual, des del castell de Sant Salvador

de Verdera, l'autor ens va fent recular més i més en el temps, fins a la fundació del monestir de Sant Pere de Rodès, tot cercant un tresor.

Però no és un viatge en línia recta sinó que té moltes anades i vingudes. I aquestes sortides del camí ens porten a recular només un mes del punt de partida i a fixar l'atenció en un altre personatge, la mare de la protagonista que, a través de la seva feina com a periodista, ens conduirà directament als anys 60 i a una visita que Franco va fer al Port de la Selva, tot fixant l'atenció en una fotografia en què apareix el seu oncle. I aquesta imatge i les incògnites que l'acompanyen portaran també aquest personatge als voltants del Cap de Creus. Aquests viatges en el temps, Palol els acompanyarà amb l'aparició de personatges històrics, alguns amb el seu propi nom i d'altres utilitzant detalls de la seva biografia però sense esmentar-los explícitament, com és el cas de Francesc Cambó.

D'altra banda, encara que la novel·la comenci amb uns versos de J.V. Foix i això ens indueixi a pensar que l'autor li vol retre homenatge, quan acabem de

SERGI PALOL

El tresor del Cap de Creus

Principal de llibres, 2011

250 pàgines

JOAN SELS JOU

**Vilamallà
és el meu poble**

Ajuntament de Vilamallà
Any: 2011
Pàgines: 160.

Joan Sels i Jou recupera en aquest llibre els records i les vivències al poble on hauria nascut si la guerra no ho hagués impedit.

Aquests viatges en el temps, Palol els acompanyarà amb l'aparició de personatges històrics, alguns amb el seu propi nom i d'altres utilitzant detalls de la seva biografia però sense esmentar-los explícitament, com és el cas de Francesc Cambó

llegir-la no estem gaire segurs que sigui així. Tot i que cita en diverses ocasions, a vegades massa forçadament, el vers inicial del poema, a través de les reflexions de la protagonista i aïllant uns versos de la resta del poema, Palol ha convertit un dels poemes més bells de reivindicació dels Països Catalans en uns versos escrits per fer-se ressò d'una xafardia de poble.

Si l'autor lloa l'excel·lent domini de la llengua de Foix aquest és precisament el seu punt feble. A cada capítol hi trobem alguna errada lingüística: expressions que són calcs del castellà, absència de pronoms necessaris o a la inversa... I aquestes errades entorpeixen la lectura d'una novel·la que, si no fos per aquesta descurança, consideràriem prou reeixida.

Ciutadà Sobrequés

GUILLEM MOLLA

Amb motiu del centenari del naixement de l'eminent historiador Santiago Sobrequés i Vidal, Girona retia homenatge a un dels seus personatges cabdals amb una exposició al Museu d'Història de la Ciutat titulada «Santiago Sobrequés i Vidal. Un compromís amb Girona», comissariada pels també historiadors Jaume Sobrequés Callicó i Mercè Morales. En aquest marc, els mateixos autors editen *Santiago Sobrequés i Vidal. Historiador, professor i ciutadà (1911-1973)*, un volum que, tot i no tractar-se necessàriament del catàleg, manté el contingut dels nou àmbits que reproduïa la mostra.

La infantesa i la família, la formació i la guerra, la docència i l'acadèmia, l'arrelament gironí i la resta d'espais que es podien visitar al museu són ara les pàgines d'un llibre de gran format i de gran valor documental, il·lustrat amb profusió de materials provinents del ric arxiu personal de la família Sobrequés, que contextualitzen el seu periple vital i que complementen, sobretot en l'aspecte gràfic, la biografia *Santiago Sobrequés i Vidal. La història al servei d'un país* (2011), del professor d'història contemporània Josep Clara Resplandis. Els curadors de l'obra no només hi han aplegat fotografies familiars i de la Girona de l'època, sinó també actes, informes, notes, dietaris, articles, partitures, cobertes de llibres i retrats, com el dibuix que li va fer Lluís Pallarès el març de 1939 quan era al camp de concentració de Santander. Així mateix, s'hi consignen els fragments més significatius de la llarga correspondència amb Jaume Vicens Vives, clau per entendre la seva trajectòria professional, i altres personatges com Pau Casals, Pere Bosch i Gimpera, Ramon d'Abadal, Martí de Riquer, Robert Brian Tate, Pierre Vilar o Thomas N. Bisson.

El volum, doncs, ressegueix els fets més rellevants de la trajectòria intel-

lectual, docent i cívica de Sobrequés des d'una perspectiva triple, i alhora indestruïble, que ja es reflecteix en el subtítol del llibre: «Historiador, professor i ciutadà». Compta, a més, amb una completíssima aproximació biogràfica a càrrec del catedràtic medievalista Josep M. Salrach, en què explica tant l'abast de la seva obra científica com el «compromís indestruïble» amb Girona. És aquesta fidelitat un aspecte que els autors del llibre destaquen especialment i és, de fet, l'apartat que ocupa més planes. I és que, al parer del mateix Sobrequés, l'historiador és un producte de la societat del seu temps que no només estudia i escriu la història, sinó que també, i sobretot, ha de servir la seva comunitat de la mateixa manera que ho fa qualsevol altra persona de qualsevol altre ofici: «No és un home que contempli la societat estant-ne al marge. No pot evadir-se dels problemes i preocupacions de la societat en què viu. Si ho fes, a part de les responsabilitats com a ciutadà o com a —si ho fos— creient, podria ser, tal volta, un erudit, però mai un historiador.»

Aquestes paraules, escrites poc abans de la seva mort l'estiu de 1970,

L'historiador és un producte de la societat del seu temps que no només estudia i escriu la història, sinó que també, i sobretot, ha de servir la seva comunitat de la mateixa manera que ho fa qualsevol altra persona de qualsevol altre ofici

Santiago Sobrequés i Vidal. Historiador, professor i ciutadà (1911-1973)

Edició a cura de Jaume Sobrequés Callicó i Mercè Morales Montoya. Amb la col·laboració de Xavier González Toran. Editorial Base. Barcelona 2011

resumeixen l'ideal de vida de Santiago Sobrequés i, també, l'esperit del llibre dedicat a la seva persona. Si bé les diverses veus que conformen el volum planyen la pèrdua irreparable de Sobrequés en plena maduresa professional, poc abans de la mort del dictador i quan tenia només seixanta-un anys, també reivindiquen l'enorme llegat cultural que, malgrat això, va representar el seu incansable activisme i la seva obra per a Girona i Catalunya. Tant és així que Salrach l'acaba definint com un «clàssic de la historiografia catalana» i Narcís-Jordi Aragó, que tanca el volum amb una «Evocació final», com un «punt de referència obligat per a la defensa de la ciutat i del país»

Memòries empordaneses

MANEL CASTAÑO

Encara que avui dia la barreja de gèneres i la difuminació dels seus límits provoquen un cert engrescament, de seguida es veu que el conjunt de textos que componen *Escafarlata d'Empordà* hauria pogut donar lloc almenys a un parell de llibres molt més consistents cada un. Bàsicament són unes memòries, escrites a batzegades, en fragments més que no pas en capítols, sense cap fil conductor que les desenvolupi. I per entremig hi apareixen poemes, mig cançó de taverna, mig provatura avantguardista, que no és que no tinguin la seva gràcia però hi fan més nosa que servei; igualment com tanta cita i tant de joc de paraules gratuït. El que li surt bé a Adrià Pujol, nat a Begur el 1974 i resident a Barcelo-

na —però amb un lligam intens amb la terra natal: «ara tinc segona residència al meu país de naixement»—, és la prosa eixuta, contundent i precisa amb què narra les anècdotes de la seva joventut empordanesa. La gràcia amb què les explica i l'excel·lent naturalitat de la seva llengua, que inclou un hàbil maneig de dialectalismes i de la parla quotidiana, el converteixen en un narrador de primera magnitud. Fins a quin punt obeeixen a una realitat biogràfica o hi ha intervingut la imaginació, no incumbeix al lector de literatura; el que compta és el retrat d'un temps, grosso modo els anys noranta i una mica més, en pobles i amb personatges, si més no alguns, perfectament recognoscibles. Un retrat d'aquesta gran font de literatura que és l'Empordà, fet

ADRIÀ PUJOL CRUELLES

Escafarlata d'Empordà

Edicions Sidillà

La Bisbal d'Empordà, 2012 -184 p.

amb una mirada que combina la fredor de l'antropòleg i la passió dels «enyoradissos de necessitat».

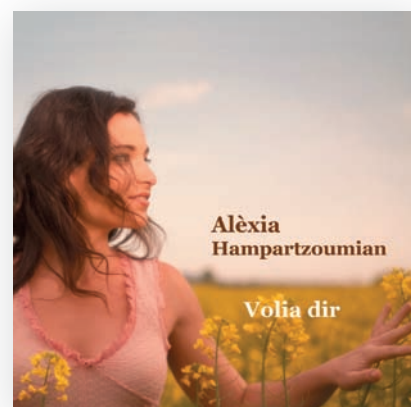
Sense barreres ni fronteres

XEVI CASTILLON

«No vull barreres, no vull fronteres que em treguin les ganes de volar», canta Alèxia Hampartzoumian Ramió a la cançó que obre i bateja el seu primer disc, *Volia dir*. És una poètica declaració d'intencions per part d'aquesta «francesa de la Provença i catalana de l'Escala», amb un primer cognom que, clarament, no procedeix de cap d'aquests dos llocs, sinó de la terra dels seus avantpassats per línia paterna, l'euroasiàtica i molt castigada Armènia. Aquesta barreja genètica i cultural fa d'Alèxia una exòtica rara en el nostre panorama musical, on acaba d'irrompre amb força als 26 anys, amb un disc de pop melòdic i delicat, compost i cantat per ella majoritàriament en català, tot i que tres dels temes tenen també versió en francès i hi ha una cloenda en anglès, l'optimista *Share love*, que va sonar molt gràcies a un

anunci de pizzes de Casa Tarradellas. La producció artística, els arranjaments i bona part del treball instrumental han anat a càrrec de Jordi Armengol, conegut sobretot per la seva tasca com a guitarrista i productor de Lluís Llach. Curiosament, l'Alèxia va començar a fer concerts amb un repertori de versions de Llach i Brel, entre altres clàssics marcats per la seva doble o gairebé triple nacionalitat cultural i emocional.

Alèxia, que de petita venia de vacances a l'Escala i ara hi viu, es mostra en les catorze cançons que inclou *Volia dir* com una compositora molt solent de balades i cançons pop de tall clàssic, interpretades apassionadament amb una veu que sona al mateix temps propera i completament diferent a les d'altres cantants catalanes en actiu: una veu amb un suau accent indefinible que pot assolir registres èpics per can-

ALÈXIA HAMPARTZOUMIAN

Volia dir

2011, DISCMEDI

DVD

tar a la utopia i als somnis possibles, en cançons com ara *Imaginant*, *Així, allà* i *Colors*. Armènia també és present en el disc a través del so evocador del *duduk*, una flauta que dóna tonalitats realment singulars a cançons com ara *La passió*, un autèntic punt de trobada entre Occident i Orient, entre la tradició i la modernitat, com la veu d'Alèxia Hampartzoumian Ramió, tan jove i experimentada alhora. Un bon equilibri.

ADMINISTRACIÓ PÚBLICA

Bellvehí, Josep; Espinach, Xavier; Julián Fernando. *Projectes industrials: visió operativa*. Girona: Documenta Universitaria, 2011. 215 p.

Poch, Manel [et al.]. *Decisiones en los sistemas de saneamiento: un poco de ayuda*. Girona: LEQUIA-UdG, KEMLG, Universitat de Girona, 2012.

ART I CULTURA

Bosch, Glòria; Pujol, Andreu (eds.). *Homenatge a Salvador Riera, Breda 2012*. Breda: Associació de Veïns Vilatans de Breda, 2012. 142 p.

Dalí, Salvador. *La femme visible (La dona visible)* [coordinació de Vicent Mingo; traducció d'Enric Casassas]. Vilafranca del Penedès: Andana, 2011. 204 p.

Gasull Avellán, Martí. *Dalí: joies*. Sant Lluís / Figueres: Triangle Postals / Fundació Gala-Dalí, 2011. 128 p.

Gordi i Serrat, Josep. *Els arbres mediterranis: un recorregut pels seus valors culturals i espirituals*. Girona: Documenta Universitaria, 2011. 150 p.

Noguer, Josep M. [et al.]. *Compartint somnis* [fotografies de Pep Iglesias; il·lustracions de Miquel Casals]. Girona: Girona Centre Eix Comercial, 2011. 57 p.

CIÈNCIES APLICADES

Juanola, Esteve; Samitier Martí, Josep; Valls Pasola, Jaume. *La nanobiotecnologia a Catalunya: anàlisi del mercat nanobiotecnològic a partir d'una enquesta dirigida a responsables d'R+D+I d'empreses i directors de grups de recerca*. Girona: Documenta Universitaria, 2012.

Planes Pedra, Montserrat. *Estrès, salut i dolor. Avaluació i tractament*. Girona: Universitat de Girona, 2012. 124 p.

CIÈNCIES NATURALS

Barceló, Carles (ed.). *Santaló, Sunyer, Dou i Teixidor: quatre destacats matemàtics gironins de la dècada 1911-1920*. Girona: Universitat de Girona, 2012. 87 p.

ECONOMIA I EMPRESA

Galaz, Catherine [et al.]. *Inserció sociolaboral: maleta d'experiències i pràctiques vers dones immigrades*. Girona: Edimurtra, 2011. 59 p.

ENSENYAMENT

Ginesta Portet, Xavier. *Viatjant per la realitat: una reflexió sobre les cròniques de viatge*. Girona: CCG Edicions, 2011. 142 p.

Vallès i Villanueva, Joan; Álvarez Rodríguez, Dolores; Rickenmann del Castillo, René (eds.). *L'activitat docent: intervenció, innovació, investigació*. Girona: Documenta Universitaria, 2011. 426 p.

HISTÒRIA I BIOGRAFIA

Carbonell, Eliseu; Doñate, Miguel; Romero, Pablo. *Ser o no ser de mar. Arenys: història, patrimoni i antropologia marítima*. Girona / Barcelona: Institut Català de Recerca en Patrimoni Cultural / Documenta Universitaria / Museu Marítim de Barcelona, 2011.

Gómez i Inglada, Pere [et al.]. *La carpe de l'oncle: correspondència d'exili de Joan Roura-Parella*. Girona / Tortellà: Universitat de Girona / Ajuntament de Tortellà, 2012. 285 p.

Janué i Miret, Maria Concepció; Albareda i Salvadó, Joaquim (coords.). *El nacimiento y la construcción del estado moderno: homenaje a Jaume Vicens Vives*. València: Universitat de València, 2011. 198 p.

Sobrequés i Vidal, Santiago. *Els barons de Catalunya*. Barcelona: Editorial Base, 2011. 360 p.

Vicens Vives, Jaume. *Obra dispersa I*. Barcelona: Editorial Vicens-Vives, 2011. 616 p.

LINGÜÍSTICA

Macip, Salvador; Roca, Carles. *Mi-lloringlix: nanollçons d'anglès per a supervivents*. Alzira: Edicions Bromera, 2011. 176 p.

Martí Monterde, Antoni. *Un somni europeu. Història intel·lectual de la literatura comparada*. València: Universitat de València, 2011. 439 p.

Pla, Xavier (ed.). *Joaquim Ruyra, el petit Tolstoi*. Girona: Documenta Universitaria, 2011. 94 p.

Rafanell, August. *Notícies d'abans d'ahir. Llengua i cultura catalanes al segle XX*. Barcelona: Acontravent, 2012. 592 p.

LITERATURA

Abelló, Montserrat. *Màscara i reclams. Vint dones poetes interpreten Montserrat Abelló* [pròleg de Carme Riera]. Girona: CCG Edicions, 2011. 128 p.

Comadira, Narcís. *Lent*. Barcelona: Edicions 62, 2012. 64 p.

Garcia i Cornellà, Dolors. *Albert*. Barcelona: Estrella Polar, 2011. 100 p.

Garcia i Cornellà, Dolors. *La nit de les dues-centes mil llunes* [il·lustracions de Miquel Zuera]. Barcelona: La Galera, 2011. 128 p.

Garcia i Cornellà, Dolors. *S'acosta un front fred que deixarà neu a cotes baixes*. Barcelona: Estrella Polar, 2011. 144 p.

Ors, Eugeni d'. *Gualba, la de mil veus* [edició de Xavier Pla]. Barcelona: Quaderns Crema, 2012. 128 p.

Ruyra, Joaquim. *Narracions* [pròleg de Toni Sala]. Barcelona: Labutxaca, 2011. 624 p.

Soler, Jordi. *Salvador Dalí y la más inquietante de las chicas yeyé*. Barcelona: Mondadori, 2011. 224 p.

Soler, Sílvia. *39+1+1. Enamorar-se és fàcil, si saps com fer-ho*. Barcelona: Labutxaca, 2012. 136 p.

Soler, Sílvia. *Bàsquet, scrabble i tu* [il·lustracions de Guiulua Sagrarnola]. Barcelona: Estrella Polar, 2012. 240 p.

Suescun, Xavier. *El llop de Montamara*. Barcelona: Viena Edicions, 2012. 320 p.

Vidal, Pau. *Fronts oberts: Premi Marian Vayreda 2011*. Barcelona: Empúries, 2012. 192 p.

RELIGIÓ I TEOLOGIA

Mallorquí i Garcia, Elvis. *El llibre verd del bisbe de Girona (1362-1371). El delme i l'estructura feudal de la diòcesi de Girona al segle XIV*. Girona: Diputació de Girona, 2012. 580 p.